

DOMSTOLENS BESLUT (fjärde avdelningen)

den 30 maj 2006 (*)

”Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna – Leasing av bilar – Förbud att i en medlemsstat använda ett fordon som ägs av ett leasingföretag som är etablerat i en annan medlemsstat där fordonet är registrerat – Permanent användning i den första medlemsstaten”

I mål C-435/04,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Cour de cassation (Belgien), genom beslut av den 6 oktober 2004 som inkom till domstolen den 14 oktober 2004, i brottmålet mot

Sébastien Victor Leroy,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Schieman samt domarna N. Colneric (referent) och E. Levits,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: R. Grass,

som avser att avgöra saken genom motiverat beslut i enlighet med artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna,

och efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 49 EG–55 EG.

2 Begäran har framställts i ett brottmål mot Sébastien Victor Leroy, bosatt i Belgien, för att där ha framfört ett fordon som inte var registrerat i denna medlemsstat och som inte var försett med den registreringsskylt som tillhandahållits vid den föreskrivna registreringen.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Artikel 49 första stycket EG lyder:

”Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten.”

Den nationella lagstiftningen

4 I artikel 2.1 i kunglig förordning av den 20 juli 2001 om registrering av fordon (*Moniteur belge* av den 8 augusti 2001, s. 27031) anges:

”Ett motorfordon kan användas först efter att det har registrerats och om det är försett med den registreringsskylt som tillhandahållits vid registreringen.”

5 I artikel 3 i nämnda förordning föreskrivs:

”1 § Personer som är bosatta i Belgien skall registrera de fordon som de önskar använda i Belgien i det fordonsregister som avses i artikel 6, även om dessa fordon redan är registrerade i utlandet.

...

2 § Utlandsregistrerade fordon som används av sådana personer som avses i punkt 1 behöver dock inte registreras i Belgien när:

1° fordonet som en utländsk uthyrare hyr ut till en fysisk eller juridisk person som är folkbokförd i en belgisk kommun eller registrerad i ett belgiskt handelsregister, ställs till dennes förfogande under högst 48 timmar,

...”.

6 Artikel 29 i kunglig förordning av den 16 mars 1968 om samordning av lagar rörande regler för vägtrafik (*Moniteur belge* av den 27 mars 1968, s. 3145), innehåller en sanktionsordning.

Brottmålet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

7 Sébastien Victor Leroy, som är bosatt i Belgien, fälldes till ansvar i enlighet med artikel 2.1 i kunglig förordning av den 20 juli 2001 och artikel 29 i kunglig förordning av den 16 mars 1968 för att ha framfört ett fordon som inte var registrerat i den medlemsstaten och som inte var försett med den registreringsskylt som tillhandahållits vid den föreskrivna registreringen.

8 Sébastien Victor Leroy har ansetts vara den huvudsaklige användaren av fordonet som ägdes av ett leasingföretag som är etablerat i Storhertigdömet Luxemburg. Han har inte anfört att fordonet användes vid utövande av yrkesverksamhet i en annan medlemsstat än den där han var bosatt.

9 Cour de cassation, som Sébastien Victor Leroy överklagat till, beslutade att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfråga till domstolen:

”Utgör artiklarna 49–55 i fördraget av den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska gemenskapen hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det är förbjudet för en person som är bosatt och arbetar i den medlemsstaten, att där använda ett fordon som ägs av ett leasingföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, när fordonet inte har registrerats i den första medlemsstaten utan enbart är registrerat i den andra medlemsstaten?”

Prövning av tolkningsfrågan

10 I enlighet med artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna får domstolen, om svaret på en fråga i en begäran om förhandsavgörande klart kan utläsas av rättspraxis, när som helst avgöra saken genom motiverat beslut.

11 Enligt fast rättspraxis utgör artikel 49 EG hinder för tillämpning av all nationell lagstiftning som, utan att vara motiverad på sakliga grunder, inskränker möjligheten för en person som tillhandahåller tjänster att effektivt utöva denna frihet (se bland annat dom av den 21 mars 2002 i mål C-451/99, Cura Anlagen, REG 2002, s. I-3193, punkt 29). I övrigt omfattar friheten att tillhandahålla tjänster såväl den som förmedlar tjänster som den som mottar dessa (dom av den 13 juli 2004 i mål C-429/02, Bacardi France, REG 2004, s. I-6613, punkt 31).

12 Det är fastslaget att skyldigheten att, i den medlemsstat där de brukas, registrera fordon som leasats från ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat har till följd att den gränsöverskridande fordonsleasingen försvåras (domen i det ovannämnda målet Cura Anlagen, punkt 37). Kravet på registrering förlorar inte sin avhållande effekt på grund av att ett företag från en annan medlemsstat kan registrera fordonet i eget namn i Belgien utan att ha ett fast driftställe där (dom av den 15 december 2005 i de förenade målen C-151/04 och C-152/04, Nadin m.fl., REG 2005, s. I-0000, punkt 38).

13 Vad gäller frågan huruvida kravet på registrering eventuellt kan anses berättigat, har domstolen tidigare, i sin dom i de ovannämnda förenade målen Nadin m.fl., prövat den lagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen. Vad avser artikel 43 EG har domstolen i punkt 55 i den domen anförts att bestämmelsen i fråga utgör hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat, enligt vilken det krävs att en egenföretagare som är bosatt i den medlemsstaten där skall registrera en tjänstebil som ställts till dennes förfogande av ett företag i en annan medlemsstat vid vilket han är anställd, när tjänstebilen varken är avsedd att huvudsakligen användas permanent i den första medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

14 På liknande sätt utgör artikel 49 första stycket EG hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det, i likhet med den som är aktuell i brottmålet vid den nationella domstolen, krävs att en person som är bosatt i den medlemsstaten där skall registrera ett fordon som har hyrts av ett leasingföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, när detta fordon varken är avsett att huvudsakligen användas permanent i den första medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

15 Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa löptiden av det hyreskontrakt som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen och det faktiska användandet av det hyrda fordonet (se domen i de ovannämnda förenade målen Nadin m.fl., punkt 42).

16 Med hänsyn till det ovan anförda skall den ställda frågan besvaras så att artiklarna 49 EG–55 EG inte utgör hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det, i likhet med den som är aktuell i brottmålet vid den nationella domstolen, är förbjudet för en person som är bosatt och arbetar i den medlemsstaten att där använda ett fordon som denne har hyrt från ett leasingföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, när fordonet inte har registrerats i den första medlemsstaten och är avsett att huvudsakligen användas där permanent eller faktiskt används på detta sätt.

Rättegångskostnader

17 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artiklarna 49 EG–55 EG utgör inte hinder för en nationell bestämmelse i en första medlemsstat enligt vilken det, i likhet med den som är aktuell i brottmålet vid den nationella

domstolen, är förbjudet för en person som är bosatt och arbetar i den medlemsstaten att där använda ett fordon som denne har hyrt från ett leasingföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, när fordonet inte har registrerats i den första medlemsstaten och är avsett att huvudsakligen användas permanent där eller faktiskt används på detta sätt.

Underskrifter

* Rättegångsspråk: franska.